

РЕШЕНИЕ

№ 2134

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8127** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по жалба на Е. П. П., чрез адв. К., срещу Заповед № РИВ16-РД09-19/15.01.2016 г. на кмета на Столична община - район "И.", с която на основание чл.46, ал.1, т.11 и т.12, ал.4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл.46, ал.5 и ал.6 и чл.47, т. 1 от Наредба на Столичния общински съвет за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община /НУОПОЧТСО/, е наредено да се извърши принудително преместване на ИУМПС, марка „Си „А. А“, цвят син металик, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Е. П., паркирано върху имот – общинска собственост на адрес [населено място], [улица], и да бъде транспортирано до Център за разкомплектоване на ИУМПС „Макметал Холдинг“ АД / завод „М.“ – индустриална зона К./, находящ се в [населено място], кв. К., притежаващ разрешително, съгласно чл.35 от Закона за управление на отпадъците, с което Столична община има сключен договор за сметка на собственика.

С жалбата се поддържа, че оспорената заповед е нищожна, тъй като е съставена в нарушение на закона, без да е спазена процедурата на Наредба за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община, по-специално не е спазен редът на целия раздел V „Управление на излезлите от употреба моторни превозни средства“, не са изпълнени процедурите на чл. 45, ал. 2, т. 1 до т. 8 НУОПОЧТСО. Жалбоподателят поддържа, че заповедта не му

е връчена.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. К., прави искане за отмяна на заповедта по изложените в жалбата съображения. Ответникът е представил административната преписка относно оспорения акт, като е взел становище за неоснователност на жалбата.

В съдебното заседание чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Поддържа, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна, издадена в съответствие с целта на закона.

СГП не взема становище и не се представлява.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. с чл. 144 АПК събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената заповед № РИВ16-РД09-19/15.01.2016 г. на кмета на Столична община - район "И." на основание чл.46, ал.1, т.11 и т.12, ал.4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл.46, ал.5 и ал.6 и чл.47, т.1 от Наредба на Столичния общински съвет за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община /НУОПОЧТСО/, е наредено да се извърши принудително преместване на ИУМПС, марка „Си „А. А“, цвят син металик, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Е. П., паркирано върху имот – общинска собственост на адрес: [населено място], [улица], и да бъде транспортирано до Център за разкомплектоване на ИУМПС „Макметал Холдинг“ АД / завод „М.“ – индустриална зона К./, находящ се в [населено място], кв. К., притежаващ разрешително, съгласно чл.35 от Закона за управление на отпадъците, с което Столична община има сключен договор за сметка на собственика. В мотивната част на заповедта е посочено, че е издадена предвид констативен протокол № 006144/16.10.2014 г. по чл. 46 НУОПОЧТСО на постоянно действаща комисия по чл. 46, ал.1 НУОПОЧТСО, съставен в изпълнение на Заповед № РД09-251/19.12.2013 г. на кмета на СО – район „ И.“, както и обстоятелството, че излязлото от употреба моторно превозно средство марка „А. А“, цвят син металик, рег. [рег.номер на МПС] , със собственик Е. П. П., в срока по чл. 46, ал. 3 НУОПОЧТСО не е преместено от терен – общинска собственост.

Представено е уведомително писмо до жалбоподателя с изх. № РИВ16-ГР94-125/29.01.2016 г. относно издадената заповед и разписка за връчване, с която е удостоверено, че лицето не е намерено на адреса.

С протокол от 10.03.2016 г. е удостоверено, че на основание чл. 61, ал. 2 АПК на информационното табло на Столична община – район „ И.“ са поставени писмо до жалбоподателя с изх. № РИВ16-ГР94-125/29.01.2016 г. и заповед № РИВ16-РД09-19/15.01.2016 г., свалени на 25.03.2016 г.

Видно от представения констативен протокол № 006144/16.10.2014 г. комисия, назначена на основание чл. 23 от НУОПОЧТСО във връзка с РД09-251/19.10.2013 г., на 16.10.2014 г. е съставила протокол за техническото състояние на процесния лек автомобил с марка „ А.“, цвят тъмносин, рег. [рег.номер на МПС] , адрес на маркиране: [улица], като е констатирано, че има всички необходими компоненти и части, с добро състояние на купето и каросерията. Комисията е взела становище, че МПС следва да бъде преместено от общински терен и е отразено поставяне на стикер на предно стъкло. Няма данни жалбоподателят да е уведомен за констативния протокол, като по делото няма спор, че автомобилът не е преместен в посочения срок.

Представена е заповед № РД-09-01-27/05.08.2015 г. на кмета на СО, район „И.“, с която на основание чл. 46, ал.1 от Наредбата на Столичния общински съвет за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община /НУОПОЧТСО/, приета с решение № 364 на Столичния общински съвет по Протокол № 84 от 25.06.2015 г., в изпълнение на заповед № СО15-РД-09-961/28.07.2015 г. на кмета на Столична община, е определена комисия с представители на районната общинска администрация, Столичен инспекторат и Първо РУ на СДВР, която да установява излезлите от употреба моторни превозни средства /ИУМПС/ на територията на района, собствеността на ИУМПС и собствеността на терена, върху който те се намират. Подробно са разписани възложените на комисията задачи. Със заповед № РД-09-01-29/18.08.2015 г. на кмета на Столична община – район „И.“ заповедта е изменена в частта ѝ по точка I относно поименния състав на комисията.

Със заповед № СО15-РД-09-961/28.07.2017 г. на кмета на Столична община на основание чл. 44, ал.1, т. 1 и т. 9 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, в изпълнение на чл. 46, ал. 5 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община, кметовете на райони са упълномощени да издават заповеди за принудително преместване на излезли от употреба моторни превозни средства на площадки за временно съхранение или в центрове за разкомплектоване на ИУМПС.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването на индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Доколкото се иска прогласяване на нищожност на административен акт, съгласно чл.149, ал.5 АПК същото не е обвързано със срок.

Настоящият съдебен състав приема, че разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са основанията за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени - т.е., порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, правната теория е възприела следните критерии кога един порок води до нищожност: всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам на липса на волеизявление. Съществените нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност също само, ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който е изцяло лишен от законова опора, когато не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат.

Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание, би довело до нищожност на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

Горепосочените предпоставки в случая не са налице, като съдът приема, че липсват пороци, които да водят до нищожност на оспорения административен акт.

В случая предмет на съдебна преценка относно нейната нищожност е заповед № РИВ16-РД09-19/15.01.2016 г. на кмета на Столична община - район "И.", издадена на основание чл.46, ал.1, т.11 и т.12, ал.4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл.46, ал.5 и ал.6 и чл.47, т.1 от НУОПОЧТСО, приета с решение № 364 на СОС по Протокол № 84 от 25.06.2015 г., и в изпълнение на Заповед № СО15-РД-09-961/28.07.2015 г. на кмета на Столична община.

Съобразно разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от НУОПОЧТСО кметовете на районите назначават комисия с представители на Столичен инспекторат, районната общинска администрация и РУ на СДВР за установяване на ИУМПС, собствеността на терена и собствеността на ИУМПС. На установените ИУМПС се залепва стикер - предписание, съгласно образец - Приложение № 1. В ал. 2 на цитираната норма е разписано, че Комисията съставя констативен протокол за техническото състояние на МПС в 3 екземпляра, съгласно образец - Приложение № 2, в който се отбелязва датата на поставяне на стикер-предписание по ал. 1. Собствениците на ИУМПС се уведомяват по реда на АПК, като при поискване от собственика или от упълномощено от него лице, им се предоставя екземпляр от протокола. Съгласно ал. 3 от чл. 46 с поставянето на стикер-предписание по ал. 1 за преместване на ИУМПС започва да тече тримесечен срок за преместване на МПС, а съобразно ал. 5 в случай че в срока по ал. 3 собственикът не е изпълнил предписанието, въз основа на констативния протокол за техническото състояние на МПС по ал. 2 кметът на Столична община или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за принудително преместване на ИУМПС на площадка за временно съхранение или в център за разкомплектоване на ИУМПС за сметка на собственика на ИУМПС.

В настоящия случай обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – кмета на СО, район „И.“, във връзка с представена заповед № СО15-РД-09-961/28.07.2015 г. на кмета на Столична община, на когото законът възлага правомощия да издава административен акт от вида на процесния.

Съдът приема, че са спазени и изискванията за валидност на административния акт, доколкото заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице е законово основание за издаване на акта, посочено в него, като в акта са посочени и материалноправните норми, мотивирали органа да приеме дали да издаде искания акт. Дали правилно са посочени материалноправните норми е въпрос на материална законосъобразност на индивидуалния административен акт. Само пълната липса на условията и предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание, би довело до нищожност на посоченото основание.

В случая не се твърди нищожност на акта на процесуално основание. Настоящият състав приема, че не всяко нарушаване на административнопроизводствените правила

води изобщо до недействителност на административния акт, а само същественото – това, което е повлияло или е могло да повлияе на съдържанието на акта. Нищожност може да обоснове само особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което практически е довело до липса на волеизявление. В случая волеизявление е налице като краен акт, следователно не може да се обоснове извод за нищожност на процесуално основание.

Както се посочи, наличието на порока материална незаконосъобразност води до нищожност на административния акт само при наличие на изключително тежки нарушения: когато актът е изцяло лишен от законово основание, респективно, налице е пълна липса на условията и предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма. Съдът намира, че разглежданият случай не е такъв. Оспорваният обосновава доводите си за нищожност с твърденията, че заповедта на кмета на район „И.“ е съставена в нарушение на закона, без да е спазена процедурата по реда на раздел V „Управление на излезлите от употреба моторни превозни средства“ от НУОПОЧТСО, предвид което счита, че е налице порок, който сочи на недействителност на административния акт в хипотезата на материална такава. Сочените от жалбоподателя нарушения, обаче, съдът приема, че не водят до нищожност на акта, а до неговата евентуална незаконосъобразност, която не е предмет на изследване в настоящото производство, съобразно задължителните указания, дадени с определение № 10099/09.11.2022 г. по адм. д. № 8026/2022 г. по описа на ВАС, Шесто отделение. Посочените материалноправни предпоставки на горесцитираните норми, ако са нарушени, могат да бъдат релевирани само при претенция за унищожаемост на акта, но не и при претенция за неговата нищожност.

По горните съображения съдът намира, че обжалваният индивидуален административен акт не е нищожен, поради което жалбата с искане за прогласяването му за такъв следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските в производството.

При този изход на правния спор разноските са в тежест на жалбоподателя, който на основание чл.143, ал.4 от АПК следва да заплати на ответника възнаграждение за процесуален представител в размер на 100 лева, определен от съда по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, 72 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. П. П., с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № РИВ16-РД09-19/15.01.2016 г. на кмета на Столична община - район "И".

ОСЪЖДА Е. П. П. да заплати на Столична община разноски в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

